บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาโครงการความสามารถพิเศษด้านกีฬา ในสถาบันราชภัฏสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาโครงการความสามารถพิเศษด้านกีฬาในสถาบันราชภัฏสงขลา หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. ประวัติและปรัชญาของสถาบันราชภัฏสงขลา
2. การส่วนแบ่งส่วนราชการของสถาบันราชภัฏสงขลา
3. การแบ่งกลุ่มงานวิชาการของสถาบันราชภัฏสงขลา
4. สาระสำคัญของหลักสูตรสถาบันราชภัฏสงขลา
5. วิธีการรับสมัครนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประวัติและปรัชญาของสถาบันราชภัฏสงขลา

สถาบันราชภัฏสงขลา เป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งก่อตั้งมาตั้งแต่ พ.ศ. 2462 ครั้งสมัยโรงเรียนฝึกหัดครูและได้วิวัฒนาการมาตามลำดับจากสถาบันการศึกษาเฉพาะทาง เพื่อการผลิตเฉพาะบุคลากรทางการศึกษา มาเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับปริญญา ดังได้ระบุไว้ใน มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ให้สถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะครู

การดำเนินงานของสถาบันมุ่งการจัดองค์กรภายในของสถาบันให้สอดคล้องกับปรัชญาภาระกิจและนโยบายของรัฐโดยเฉพาะบริบทของสถาบันและท้องถิ่น เพื่อให้สามารถดำเนินงานสนับสนุนภารกิจการเป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง โดยกำหนดแบ่งส่วนราชการ และแนวทางการดำเนินงาน ให้เป็นไปตามความในมาตรา 10 และ 11 แห่ง พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ประกอบกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการของสถาบันราชภัฏสงขลา และนโยบายของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ

ปรัชญาของสถาบันราชภัฏสงขลา

ปรัชญาของสถาบันราชภัฏสงขลา คือ การเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นประทีปธรรมของท้องถิ่น ประเทืองค่าประชาชน ในเขตบริการของสถาบัน อันได้แก่ จังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสตูล

การส่วนแบ่งส่วนราชการของสถาบันราชภัฏสงขลา

ส่วนราชการสถาบันราชภัฏสงขลา จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มงานวิชาการ

กลุ่มงานวิชาการ หมายถึง คณะ (Faculty) ซึ่งเป็นหน่วยงานในสถาบันที่สามารถประสาทปริญญาได้ มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร (สาขาวิชา/โปรแกรมวิชา) การศึกษา วิจัย การบริการวิชาการ และการส่งเสริมศาสนาและศิลปวัฒนธรรมไทย

คณะแต่ละคณะประกอบด้วยโปรแกรมวิชา (Programme) หน่วยงานพิเศษอื่นและสำนักงานเลขานุการคณะโปรแกรมวิชา เป็นหน่วยงานย่อยที่เป็นการกำหนดรูปแบบการบริการงานวิชาการในลักษณะขององค์คณะบุคคล มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนในสาขาที่มีลักษณะเป็นสหวิทยาการ ที่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของบุคลากรสังกัดหรือหน่วยงานคณะต่างๆ ในการจัดการศึกษา

2. กลุ่มงานสนับสนุนกิจการสถาบัน เป็นหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ สนับสนุนภารกิจและกิจการของสถาบันในด้านต่าง ประกอบด้วย

2.1 สำนักงานอธิการบดี เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านการบริหารทั่วไป งานบริการ งานนิติกรและการเจ้าหน้าที่ งานธุรการ งานสารบรรณ งานการเงิน การพัสดุ การประชาสัมพันธ์ งานสวัสดิการ และอาคารสถานที่

2.2 สำนักวิจัยและบริการวิชาการ เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบายประสานงาน และให้การสนับสนุนด้านการวิจัย และให้บริการทางวิชาการแก่คณาจารย์ บุคลากรและนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ในท้องถิ่นโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนาท้องถิ่นอันจะนำไปสู่การพัฒนาสถาบัน และเพื่อส่งเสริมคุณภาพทางด้านวิชาการของสถาบันรวมทั้งการให้บริการด้านต่างๆ เช่น การจัดฝึกอบรม เพื่อการพัฒนาบุคลากรทั้งภายในและนอกสถาบันรวมทั้งการเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชนในท้องถิ่นอีกด้วย

2.3 สำนักส่งเสริมวิชาการ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้บริการด้านทะเบียนการศึกษา ใบรับรองวุฒิ ปริญญาบัตร ตลอดจนการรับนักศึกษา การจัดแผนการเรียนและประมวลผลสำหรับนักศึกษา

2.4 สำนักศิลปวัฒนธรรม เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการศึกษา ค้นคว้า อนุรักษ์ ส่งเสริม พัฒนาและเผยแพร่ศาสนาศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่น ของชาติ เพื่อก่อให้เกิดความรักความภูมิใจในท้องถิ่นและประเทศชาติ

2.5 สำนักวางแผนและพัฒนา เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการประสานงาน จัด วางแผนพัฒนาสถาบัน ให้เป็นไปตามนโยบายของสถาบัน วิเคราะห์ และจัดทำคำขอตั้งงบประมาณ ติดตาม วิเคราะห์ประมวลผลและรายงานแผนงาน และโครงการของสถาบัน

2.6 สำนักกิจการนักศึกษา เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการประสานงานและดำเนินการด้านกิจกรรมนักศึกษากับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

2.7 ศูนย์วิทยบริการ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดและบริการทรัพยากรสารนิเทศ หนังสือและสิ่งพิมพ์ต่างๆ โสตทัศนวัสดุ เทคโนโลยีสารนิเทศ เพื่อส่งเสริมการมาเรียนการสอนของสถาบัน และให้บริการแก่ชุมชนในเขตบริการ

2.8 ศูนย์ภาษา เป็นหน่วยงานสนับสนุนทางวิชาการและให้บริการด้านการเรียนการสอน การฝึกอบรมแก่นักศึกษา คณาจารย์ และผู้สนใจ รวมทั้งประสานงานอำนวยความสะดวกแก่ลูกจ้างและบุคลากรชาวต่างประเทศ และปฏิบัติหน้าที่สารนิเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริการ

2.9 ศูนย์คอมพิวเตอร์ เป็นหน่วยงานสนับสนุน พัฒนาและให้บริการด้านคอมพิวเตอร์ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน การวางระบบฐานข้อมูล การบริหารและบริการด้านการสื่อสาร ทั้งระบบฮาร์ดแวร์ และซอฟท์แวร์

2.10 ศูนย์วิทยาศาสตร์ เป็นหน่วยงานสนับสนุนการผลิตและพัฒนาครูวิทยาศาสตร์ การพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมทั้งเป็นศูนย์ให้บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อสนับสนุนการเรียนการอสน การวิจัย และการบริการทางวิชาการวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์

2.11 ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน เป็นหน่วยงานสนับสนุนด้านป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาเอดส์ ปัญหาอุบัติภัย และปัญหาสารพิษ ซึ่งเป็นปัญหาสังคมในปัจจุบัน โดยเป็นศูนย์กลางทางวิชาการ ข้อมูลและประสานกับหน่วยงานภายนอกสถาบัน รวมทั้งการให้การศึกษาอบรม แก่นักศึกษา เยาวชน และประชาชนทั่วไป

2.12 ศูนย์ให้การศึกษา เป็นหน่วยงานจัดการศึกษาและฝึกฝนอบรมแก่บุคคลนอกเหนือจากการจัดการศึกษาภาคปกติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพ การเพิ่มพูนวิทยฐานะประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพิ่มพูนประสบการณ์และคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์

การแบ่งกลุ่มงานวิชาการของสถาบันราชภัฏสงขลา

สถาบันราชภัฏสงขลา ได้แบ่งส่วนราชการในกลุ่มงานวิชาการ ของสถาบันเป็น 8 หน่วยงาน ประกอบด้วย หน่วยงานที่มีสถานภาพเป็นคณะตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการแบ่งส่วนราชการในสถาบันราชภัฏสงขลา จังหวัดสงขลา จำนวน 6 หน่วยงาน คือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าคณะที่กำลังดำเนินการขอจัดตั้งเป็นคณะหรือ เทียบเท่าคณะในระยะแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ของสถาบันอีกจำนวน 2 หน่วยงาน คือ โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ และโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย ดังมีรายละเอียดของการแบ่งส่วนราชการดังนี้

1. คณะครุศาสตร์ แบ่งส่วนราชการดังนี้

   1.1 สำนักงานเลขานุการ

   1.2 โรงเรียนสาธิต

คณะครุศาสตร์มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาในโปรแกรมวิชาต่างๆ ดังนี้

(1) โปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัย

(2) โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา

(3) โปรแกรมวิชาบริหารการศึกษา

(4) โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ

(5) โปรแกรมวิชาพลศึกษา

(6) โปรแกรมวิชาธุรกิจศึกษา

(7) โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา

(8) โปรแกรมวิชาการวัดผลการศึกษา

(9) โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

2. คณะเทคโนโลยีการเกษตร แบ่งส่วนราชการดังนี้

สำนักงานเลขานุการ

และมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ดังนี้

(1) โปรแกรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

(2) โปรแกรมวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(3) โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร

3. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีส่วนราชการในสังกัด คือ

สำนักงานเลขานุการ

และมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ดังนี้

(1) โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมศิลป์

(2) โปรแกรมวิชาโลหะ

4. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีส่วนราชการในสังกัด คือ

สำนักงานเลขานุการ

และมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ดังนี้

(1) โปรแกรมวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

(2) โปรแกรมวิชาภาษาไทย

(3) โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (ค.บ)

(4) โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (ศศ.บ)

(5) โปรแกรมวิชาภูมิศาสตร์

(6) โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

(7) โปรแกรมวิชาประวัติศาสตร์

(8) โปรแกรมวิชาสังคมศึกษา

(9) โปรแกรมวิชาการพัฒนาชุมชน

5. คณะวิทยาการจัดการ มีส่วนราชการในสังกัด คือ

สำนักงานเลขานุการ

และมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ดังนี้

(1) โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป

(2) โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ

(3) โปรแกรมวิชาวารสารศาสตร์และการประชาสัมพันธ์

(4) โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์

(5) โปรแกรมวิชาธุรกิจการท่องเที่ยว

(6) โปรแกรมวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

6. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีส่วนราชการในสังกัด คือ

สำนักงานเลขานุการ

และมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ดังนี้

(1) โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ (ค.บ)

(2) โปรแกรมวิชาฟิสิกส์ (ค.บ)

(3) โปรแกรมวิชาชีววิทยาประยุกต์ (วท.บ)

(4) โปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์ (ค.บ)

(5) โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (วท.บ)

(6) โปรแกรมวิชาสุขศึกษา (วท.บ)

(7) โปรแกรมวิชาสุขศึกษา (ค.บ)

(8) โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ (วท.บ)

(9) โปรแกรมวิชาสถิติประยุกต์ (วท.บ)

(10) โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม (วท.บ)

(11) โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป (ค.บ)

(12) โปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา (ค.บ)

(13) โปรแกรมวิชาเคมีปฏิบัติ (อ.วท)

(14) โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการยาง (อ.วท)

(15) โปรแกรมวิชาเคมี (วท.บ)

(16) โปรแกรมวิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ (วท.บ)

(17) โปรแกรมวิชาการอาหาร

(18) โปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป (วท.บ)

7. โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีส่วนราชการในสังกัด คือ
สำนักงานเลขานุการ
และมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาโปรแกรมวิชาต่างๆ ดังนี้
(1) โปรแกรมวิชานาฏศิลป์
(2) โปรแกรมวิชาศิลปศึกษา
(3) โปรแกรมวิชาดนตรีศิลปศาสตร์
(4) โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา
(5) โปรแกรมวิชาออกแบบประยุกต์ศิลป์
(6) โปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร
(7) โปรแกรมวิชาศิลปกรรม
8. โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย แบ่งส่วนราชการ ดังนี้
8.1 สำนักงานเลขานุการ
8.2 ฝ่ายพัฒนาหลักสูตร และจัดการเรียนการสอน
8.3 ฝ่ายพัฒนาคุณภาพบัณฑิต และควบคุมวิทยานิพนธ์

สาระสำคัญของหลักสูตรสถาบันราชภัฏสงขลา

สาขาวิชาการศึกษา

หลักการ

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ ยึดหลักมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ ระดับอุดมศึกษา มุ่งผลิตกำลังคนที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งที่เป็นนักวิชาการกึ่งวิชาชีพ และวิชาชีพชั้นสูงมีความยืดหยุ่นสามารถปรับตามสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าของวิทยาการเปิดโอกาสให้มีการเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง ทั้งหลักสูตรระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี และยึดหลักความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและชุมชน นำไปสู่การพัฒนา ก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพในวิชาชีพทั้งในด้านเทคนิควิธีและการจัดการงานอาชีพ และด้านคุณธรรม

จุดหมาย

หลักสูตรสถาบันราชภัฏมุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีความรู้ ทักษะ และเทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี

2. มีทักษะในด้านการจัดการงานอาชีพ สามารถดำเนินงานอาชีพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. มีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะและวิจารญาณในการแก้ปัญหาสามารถปรับตัว ให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

4. มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ

5. มีโลกทัศน์ที่กว้าง ยอมรับความเปลี่ยนแปลงของสังคม

6. เป็นพลเมืองดี มีความตระหนักต่อการพัฒนาตนเอง และเป็นผู้นำในการพัฒนาสังคม

7. มีความเป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

จุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษา มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีเจตคติที่ดีต่อการเป็นครู มีความรัก ความศรัทธา ในวิชาชีพครู มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนมีจิตใจใฝ่สัมฤทธิ์ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ

2. มีความรู้และเทคนิควิธีที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

3. มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะและมีวิจารณญาณในการแก้ปัญหา

4. มีสุขนิสัยที่ส่งเสริมคุณภาพทางกายและทางใจ ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม

5. มีจิตสำนึกในการพัฒนาสังคม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

6. มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

7. รักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีของชาติ และมีความสำนึกในความเป็นคนไทย

โครงการหลักสูตร

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ สาขาวิชาการศึกษา ประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาการศึกษาที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน เพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวาง และรู้รอบในสิ่งที่จำเป็นเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นมนุษย์และพลเมืองดีให้แก่บัณฑิต ซึ่งคุณลักษณะที่พึงต้องมีในยุคนี้และอนาคตในการที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันอย่างรุนแรงในสังคมและให้ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข หมวดวิชาการศึกษาทั่วไปแบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา คือ

1.1 กลุ่มวิชาภาษาและสื่อสาร

1.2 กลุ่มวิชามนุษย์ศาสตร์

1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน (Specialized Education) หมายถึง วิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียนเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ รู้เทคนิควิธี และเข้า

ใจกระบวนการงานอาชีพตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ หมวดวิชาเฉพาะด้านแบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ

2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา หรือกลุ่มวิชาเอก-โท

2.2 กลุ่มวิชาชีพครู

2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

3. หมวดวิชาเลือกเสรี (Free Elective) หมายถึง วิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัดและมีความสนใจ เพื่อให้มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์

หลักการ

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ ยึดหลักมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ ระดับอุดมศึกษา มุ่งผลิตกำลังคนที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งที่เป็นนักวิชาการกึ่งวิชาชีพ และวิชาชีพชั้นสูงมีความยืดหยุ่นสามารถปรับตามสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าของวิทยาการเปิดโอกาสให้มีการเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง ทั้งหลักสูตรระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี และยึดหลักความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและชุมชน นำไปสู่การพัฒนา ก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพในวิชาชีพ ทั้งในด้านเทคนิควิธีและการจัดการงานอาชีพ และด้านคุณธรรม

จุดหมาย

หลักสูตรสถาบันราชภัฏมุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีความรู้ ทักษะ และเทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี

2. มีทักษะในด้านการจัดการงานอาชีพ สามารถดำเนินงานอาชีพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. มีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะและวิจารญาณในการแก้ปัญหาสามารถปรับตัว ให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

4. มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ

5. มีโลกทัศน์ที่กว้าง ยอมรับความเปลี่ยนแปลงของสังคม

6. เป็นพลเมืองดี มีความตระหนักต่อการพัฒนาตนเอง และเป็นผู้นำในการพัฒนาสังคม

7. มีความเป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

จุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษา มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

1. สามารถประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในหน่วยงานของรัฐเอกชน และประกอบอาชีพอิสระได้

2. นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนา และปรับปรุงความเป็นอยู่คุณภาพชีวิตของตนและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตการประกอบอาชีพสังคมและสภาพแวดล้อม

4. พัฒนาและส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม เจตคติ และศรัทธาในการประกอบอาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคมได้อย่างดี

โครงการหลักสูตร

หลักสูตรวิทยาลัยครู สาขาวิชาการศึกษา ประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาการศึกษาที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน เพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวาง และรู้รอบในสิ่งที่จำเป็นสำหรับการเป็นพลเมืองดีของสังคม หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา คือ

1.1 กลุ่มวิชาภาษาและสื่อสาร

1.2 กลุ่มวิชามนุษย์ศาสตร์

1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน (Specialized Education) หมายถึง วิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียนเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ รู้เทคนิควิธี และเข้าใจกระบวนการงานอาชีพตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ หมวดวิชาเฉพาะด้านแบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ

2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา หรือกลุ่มวิชาเอก-โท

2.2 กลุ่มวิชาชีพครู

2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

3. หมวดวิชาเลือกเสรี (Free Elective) หมายถึง วิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัดและมีความสนใจ เพื่อให้มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น

สาขาศิลปศาสตร์

หลักการ

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ ยึดหลักมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ ระดับอุดมศึกษา มุ่งผลิตกำลังคนที่สนองความต้องการท่องท้องถิ่นและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งที่เป็นนักวิชาการกึ่งวิชาชีพ และวิชาชีพชั้นสูงมีความยืดหยุ่นสามารถปรับตามสภาพ

การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าของวิทยาการเปิดโอกาสให้มีการเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง ทั้งหลักสูตรระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี และยึดหลักความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและชุมชน นำไปสู่การพัฒนา ก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพในวิชาชีพ ทั้งในด้านเทคนิควิธีและการจัดการงานอาชีพ และด้านคุณธรรม

จุดหมาย

หลักสูตรสถาบันราชภัฏมุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีความรู้ ทักษะ และเทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี

2. มีทักษะในด้านการจัดการงานอาชีพ สามารถดำเนินงานอาชีพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. มีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะและวิจารญาณในการแก้ปัญหาสามารถปรับตัว ให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

4. มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ

5. มีโลกทัศน์ที่กว้าง ยอมรับความเปลี่ยนแปลงของสังคม

6. เป็นพลเมืองดี มีความตระหนักต่อการพัฒนาตนเอง และเป็นผู้นำในการพัฒนาสังคม

7. มีความเป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

จุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษา มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

1. สามารถประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ทางด้านศิลปศาสตร์ในหน่วยงานของรัฐเอกชนและประกอบอาชีพอิสระได้

2. นำความรู้ทางด้านศิลปศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนา และปรับปรุงความเป็นอยู่คุณภาพชีวิตของตนและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาการทางด้านศิลปศาสตร์ที่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตการประกอบอาชีพสังคมและสภาพแวดล้อม

4. พัฒนาและส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม เจตคติ และศรัทธาในการประกอบอาชีพทางด้านศิลปศาสตร์ อันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคมได้อย่างดี

โครงการหลักสูตร

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ สาขาวิชาการศึกษา ประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาการศึกษาที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน เพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวาง และรู้รอบในสิ่งที่จำเป็นเพื่อพัฒนา

และเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นมนุษย์และพลเมืองดีให้แก่บัณฑิต ซึ่งคุณลักษณะที่พึงต้องมีในยุคนี้และอนาคตในการที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันอย่างรุนแรงในสังคมและให้ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข หมวดวิชาการศึกษาทั่วไปแบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา คือ

1.1 กลุ่มวิชาภาษาและสื่อสาร

1.2 กลุ่มวิชามนุษย์ศาสตร์

1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน (Specialized Education) หมายถึง วิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียนเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ รู้เทคนิควิธี และเข้าใจกระบวนการงานอาชีพตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ หมวดวิชาเฉพาะด้านแบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ

2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา หรือกลุ่มวิชาเอก-โท

2.2 กลุ่มวิชาชีพครู

2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

3. หมวดวิชาเลือกเสรี (Free Elective) หมายถึง วิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัดและมีความสนใจ เพื่อให้มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น

สาขาการบริหารธุรกิจ

จุดมุ่งหมายของสาขาวิชาการบริหารธุรกิจ

เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาการบริหารธุรกิจ มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ทางด้านการบริหารธุรกิจ ด้านการจัดการ โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. สามารถประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ทางด้านการบริหารธุรกิจ และจัดการไปประยุกต์ใช้ในหน่วยงานของรัฐเอกชน และประกอบอาชีพอิสระได้

2. นำความรู้ทางด้านการบริหารธุรกิจ ด้านการจัดการ ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนา และปรับปรุงความเป็นอยู่คุณภาพชีวิตของตนและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาการทางด้านการบริหารธุรกิจด้านการจัดการที่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตการประกอบอาชีพสังคมและสภาพแวดล้อม

4. พัฒนาและส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม มีจิตสำนึกและความรับผิดชอบในการช่วยเหลือสังคมและพัฒนาสังคม

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มีโครงสร้างหลักสูตรหน่วยกิตตามโครงสร้างเช่นเดียวกับสาขาศิลปศาสตร์

วิธีการรับสมัครนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏ

ในการรับนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏ สำนักงานสถาบันราชภัฏได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติไว้ดังนี้

1. ให้กลุ่มสถาบันราชภฏและสถาบันราชภัฏร่วมกันรับนักศึกษาด้วยวิธีการหลากหลาย 2 แนวทาง คือ

2. ให้กลุ่มสถาบันราชภัฏ และสถาบันราชภัฏให้ความสำคัญในการพิจารณาจากประวัติการเรียนในระดับชั้นที่ผ่านมาร่วมใช้เป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณารับนักศึกษาด้วยก็ได้

3. ให้กลุ่มสถาบันราชภัฏและสถาบันราชภัฏทุกแห่งดำเนินการรับนักศึกษาโดยกำหนดวิธีการรับนักศึกษา ขั้นตอน และระยะเวลาในการดำเนินการเอง เมื่อจัดทำงบประกาศรับสมัครตามรูปแบบที่กำหนดประจำแล้วให้รายงานรายละเอียดดังกล่าวให้สำนักงานสถาบันราชภัฏทราบทันที

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

นิพนธ์ คันธเสวี (2518 : 2) ได้ศึกษาปัญหาของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เกี่ยวกับการเรียนและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2518 โดยพิจารณาปัญหา 3 ด้าน คือ 1) ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตเอง 2) ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ และ 3) ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่อุปกรณ์และระบบบริหาร ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นิสิตประสบปัญหาพื้นความรู้ในบางวิชาไม่ดีเพียงพอ ขาดแรงจูงใจในการเรียน มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาเรียน ปรับตัวกับระบบการเรียนไม่ได้ ขาดความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับอาจารย์ มีปัญหาเศรษฐกิจ อาจารย์ไม่มีความสามารถในการสอนคิดว่าตนมีหน้าที่สอนเพียงพอย่างเดียว ตำราเอกสารในบางวิชาไม่เพียงพอและนิสิตส่วนใหญ่ประสบปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียน

โสภา ชูพิกุลชัย และคณะ (2520 : 2-6) ได้ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาส่วนตัว ปัญหาการเรียน และปัญหาสวัสดิการของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2,3 และ 4 ทุกคณะ จำนวน 1,079 คน โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นแบบปลายเปิดและปิด ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ปัญหาส่วนตัว นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาขณะศึกษา ได้แก่ ปัญหาเรื่องทุนการศึกษา ปัญหาสุขภาพซึ่งรวมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ และปัญหาอื่น ๆ เช่น ปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย เนื่องจากเป็นนักศึกษาต่างจังหวัด

2. ปัญหาด้านการเรียน มีปัญหาเรื่องบรรยากาศทางการเรียนในคณะและภาควิชา ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่าอาจารย์กับนักศึกษา ปัญหาการพบคณบดี หัวหน้าภาควิชาและอาจารย์ที่ปรึกษา โอกาสการเลือกเรียนวิชาที่ชอบและสนใจ และความรู้สึกเบื่อเรียน

3. ปัญหาด้านสวัสดิการ นักศึกษาส่วนใหญ่พอใจบริการหอพักมหาวิทยาลัย และบริการห้องสมุด แต่ไม่พอใจเรื่องห้องปฏิบัติการ (ห้องแลป) โรงอาหารของมหาวิทยาลัย สวัสดิการรักษาพยาบาล ห้องน้ำ ห้องส้วม และห้องสันทนาการของนักศึกษา

ศิริลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2523 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านต่างๆ 7 ด้าน คือ ปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม ปัญหาการเงิน ปัญหาที่อยู่อาศัย ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการใช้เวลาว่าง และปัญหาครอบครัว ตามตัวแปร เพศ ชั้นปี สถานที่พัก และคณะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2522 จำนวน 528 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ปัญหาการเรียน ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการใช้เวลาว่าง ปัญหาสังคม ปัญหาที่อยู่อาศัย ปัญหาการเงิน และปัญหาครอบครัว

2. นักศึกษาชายมีปัญหาการเงิน ปัญหาที่อยู่อาศัยและปัญหาการใช้เวลาว่างมากกกว่านักศึกษาหญิง ส่วนปัญหาอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีปัญหาการเงินมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนปัญหาอื่นๆ นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่อยู่หอพักของมหาวิทยาลัยมีปัญหาครอบครัวน้อยกว่านักศึกษาที่ไม่ได้อยู่หอพักของมหาวิทยาลัย ส่วนปัญหาอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาแต่ละคณะมีปัญหาแตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้น ปัญหาสุขภาพ

สุภาพรรณ โคตรจรัส (2524 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหาตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากปัญหาการปรับตัวทั้ง 11 ด้าน ของนิสิตจำนวน 2,009 คน ผลการศึกษาในส่วนปัญหาการปรับตัวทั้ง 11 ด้าน พบว่านิสิตประสบปัญหามากที่สุดในด้านการปรับตัวทางการเรียน และประสบปัญหาน้อยที่สุดในการปรับตัวทางเพศ ปัญหาที่นิสิตประสบค่อนข้างมากได้แก่ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ส่วนปัญหาที่นิสิตประสบค่อนข้างน้อยได้แก่ ด้านศีลธรรมและศาสนา ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านบ้านและครอบครัว

อำไพวรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์ (2529 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการบริการด้านกิจการนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ระดับปริญญาตรี ณ ศาลายาที่ศึกษาในภาคปลาย ปีการศึกษา 2528 จำนวน 562 คน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านเพื่อนและการเข้าสังคม ปัญหาด้านครอบครัว ปัญหาด้านความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน ปัญหาด้านบริการของมหาวิทยาลัย ปัญหาด้านการเรียนและ

ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา อยู่ในระดับน้อยถึงระดับปานกลาง นักศึกษาชายมีปัญหาด้านการเงินมากกว่านักศึกษาหญิง นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาต่างกันมีปัญหาด้านการเงินต่างกัน เมื่อพิจารณาถึงสถานที่ตั้งของสถานศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักศึกษาหญิงที่จบการศึกษามาจากเขตกรุงเทพมหานคร มีปัญหาด้านครอบครัว และด้านกิจกรรมนักศึกษามากกว่านักศึกษาหญิงที่จบการศึกษามาจากจังหวัดอื่นๆ ส่วนนักศึกษาชายที่เรียนในสาขาวิชาต่างกันจะมีปัญหาด้านครอบครัวแตกต่างกัน ในด้านความต้องการพบว่านักศึกษาต้องการบริการปฐมนิเทศ บริการแนะแนวและให้คำปรึกษา ทุนการศึกษา บริการด้านกิจกรรมนักศึกษา และบริการอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความต้องการพบว่านักศึกษาชายมีความต้องการด้านทุนการศึกษา และบริการอื่นๆ มากกว่านักศึกษาหญิง

งานวิจัยในต่างประเทศ

คอลลินซ์ (Collins 1976 : 4859-A) ศึกษาปัญหาของนักศึกษาต่างชาติที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยฮาวาร์ด โดยใช้แบบสำรวจมูนนีย์ เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษาตามเพศ วิชาเอก ภูมิลำเนา สถานภาพสมรส และระดับชั้นเรียน จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 112 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาจาก 28 ประเทศใน 4 ภูมิภาคของโลก คือ เอเชีย อัฟริกา คาริบเบียน และตะวันออกใกล้ ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาต่างชาติในมหาวิทยาลัยฮาวาร์ด มีปัญหาเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคม สันทนาการ การเงิน ที่อยู่อาศัยและการงานบ้านและครอบครัว เพศและการแต่งงาน นักศึกษาโสดมีปัญหามากกว่านักศึกษาที่แต่งงานแล้ว นักศึกษาชั้นปีที่ 1,2,3 และ 4 มีปัญหาแตกต่างกัน นักศึกษาต่างวิชาเอกมีปัญหาไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาชายมีปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาจาภูมิภาคเอเชียมีปัญหามากกว่าภูมิภาคใด ๆ ส่วนนักศึกษาจากคาริบเบียนมีปัญหาน้อยที่สุด

โดมิโน และดีกรูท (Domino and Degroote 1978 : 33-36) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัว ระหว่างนักศึกษาที่มารับบริการให้คำปรึกษาแนะแนวและนักศึกษาที่ไม่ได้มารับบริการ โดยใช้แบบสำรวจมูนนีย์ ฉบับนิสิตนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยฟอร์ดแฮม ที่ศึกษาในปี 1969-1973 จำนวน 600 คน ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มารับบริการมีปัญหามากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้มารับบริการ และเมื่อพิจารณาปัญหาแต่ละด้านพบว่านักศึกษาที่มารับบริการมีปัญหามากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้มารับบริการใน 9 ด้าน จากปัญหาการปรับตัว 11 ด้าน ด้านที่ไม่พบความแตกต่างได้แก่ ปัญหาด้านการเงิน ที่อยู่อาศัยและการงาน หลักสูตรและการสอน

พาลลาดิโน และทรัยออน (Palladino and Tryon 1978 : 313-316) ใช้แบบสำรวจมูนนีย์ฉบับนิสิตนักศึกษา ทดสอบเปรียบเทียบนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาในปี 1969 และ 1976 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาอายุระหว่าง 17-20 ปี จำนวน 800 คนในแต่ละปีการศึกษา จากการศึกษาพบว่านักศึกษาชายปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาในปี 1976 มีปัญหามากกว่านักศึกษาที่เข้า

ศึกษาในปี 1969 ในด้านการเงิน ที่อยู่อาศัยและการงาน ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการปรับตัวทางการเรียน ด้านบ้านและครอบครัว เมื่อพิจารณาปัญหาทั้งหมดพบว่านักศึกษาหญิงมีปัญหามากกว่านักศึกษาชายใน 8ด้าน สำหรับปัญหาที่เป็นอันดับสูงทั้งนักศึกษาชายและหญิงได้แก่ ปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคม และนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว

อัลเบิรต์ และคณะ (Albert B. Hood and other 1986 : 107-113) ได้ศึกษาเพื่อตรวจสอบพัฒนาการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในระหว่างศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยตามทฤษฎีของชิคเกอริง (Chickering) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบทดสอบ EIS (Erwin Identity Scale) ซึ่งประกอบด้วย 58 คำถามใน 3 ด้านใหญ่ คือ ด้านความเชื่อมั่น ด้านพัฒนาการทางเพศ และด้านทัศนคติเกี่ยวกับตนและที่เป็นอยู่ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยไอโอวา จำนวน 169 คน ผลการศึกษาพบว่าคะแนนเฉลี่ยทั้ง 3 ด้านจะเพิ่มจากปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 โดยคะแนนด้านความเชื่อมั่นจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในระหว่างที่อยู่ปีที่ 1 และเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งปีที่ 4 นักศึกษาที่สนใจกิจกรรมจะมีคะแนนความเชื่อมั่นสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้สนใจกิกรรม นักศึกษาที่มีโครงการศึกษาต่อจะมีคะแนนสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีโครงการศึกษาต่อ ส่วนคะแนนด้านพัฒนาการทางเพศนั้นยังคงเท่าเดิม ตั้งแต่ปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 สำหรับคะแนนด้านทัศนคติเกี่ยวกับตนเองและที่เป็นอยู่คะแนนจะลดลงเมื่อเทียบตลอด 4 ชั้นปี และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาสายมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ จะมีคะแนนสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาสายวิทยาศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ แต่ไม่มีความแตกต่างในชั้นปีที่ 5 ผู้วิจัยกล่าวโดยสรุปว่าผลการศึกษาครั้งนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จะมีคะแนนสูงกว่าชั้นปีที่ 1 ทั้ง 3 ด้าน ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีของชิคเกอริง

สรุปจากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศมีข้อค้นพบคล้ายคลึงกันว่า นักศึกษาโดยส่วนใหญ่มีปัญหาเป็นอันดับแรกเกี่ยวกับการเรียนการสอน นับตั้งแต่การปรับตัวทางการเรียน ระบบการศึกษา หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ปัญหาทางด้านสังคมและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยซึ่งรวมทั้งปัญหาการเงินด้วยนั้น เป็นปัญหาอันดับรองลงมา และปัญหาอันดับท้ายมักเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา เช่น ปัญหาสุขภาพ ปัญหาบ้านและครอบครัว ปัญหาด้านเพศ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการวิจัยส่วนใหญ่จะพบความแตกต่างของปัญหาซึ่งจะแปรเปลี่ยนไปตามตัวแปรหลักคือ เพศ สาขาวิชา ชั้นปี และตัวแปรย่อยอื่นๆ ที่มีความแตกต่างกัน และจากความแตกต่างของปัญหาโดยเฉพาะด้านการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น สามารถบ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัญหาและความต้องการอื่นๆ ที่อาจติดตามมาได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรให้ความสนใจ โดยทำการศึกษาและนำผลการศึกษานั้นมาเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน การกำหนดนโยบายที่เด่นชัด เพื่อการให้ความช่วยเหลือและพัฒนานักศึกษาตามขั้นของการพัฒนาที่เขาควรได้รับต่อไป